

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.158 van 29 april 2025
in de zaak A. 242.746/XII-9743**

In zake: U.T.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tristan Carolus
kantoor houdend te 1090 Brussel
Odon Warlandstraat 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Cooreman
kantoor houdend te 1082 Brussel
Keizer Karellaan 586, bus 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 augustus 2024, strekt tot de nietigverklaring van “de door [L.N.], [...] afdelingshoofd van het departement Omgeving, namens het Departement Omgeving, afdeling Dierenwelzijn, genomen beslissing dd. 9 augustus 2024 tot ‘Bestemming’ van 20 katten in middels beslissing met dossiernr. G-24-1370”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 260.521 van 22 augustus 2024 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het genoemde arrest is op 6 september 2024 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 10 februari 2025 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan verzoeker de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement).

Verzoeker heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. Verzoeker heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van geding is te dezen van toepassing.

IV. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

6. De kosten, zijnde het rolrecht, de bijdrage en een rechtsplegingsvergoeding, komen ten laste van verzoeker.

7. De verwerende partij bezorgt de Raad van State op 3 februari 2025 een vereffeningsnota, waarin zij een rechtsplegingsvergoeding van 924 euro vraagt, steunende op artikel 67, § 2, van het algemeen procedurereglement omdat “het minimumbedrag verhoogd wordt met 20% indien het beroep gepaard ging met een UDN-vordering”.

De verwerende partij verliest daarbij uit het oog dat de laatste alinea van het voornoemde artikel 67, § 2, bepaalt dat er “geen verhoging verschuldigd [is], [...] als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn”. Bijgevolg wordt de rechtsplegingsvergoeding beperkt tot het basisbedrag.

BESLISSING

1. De Raad van State spreekt de afstand van geding uit.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negenentwintig april tweeduizend vijfentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Chantal Bamps